

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PENGUEN

ÖZEL 37

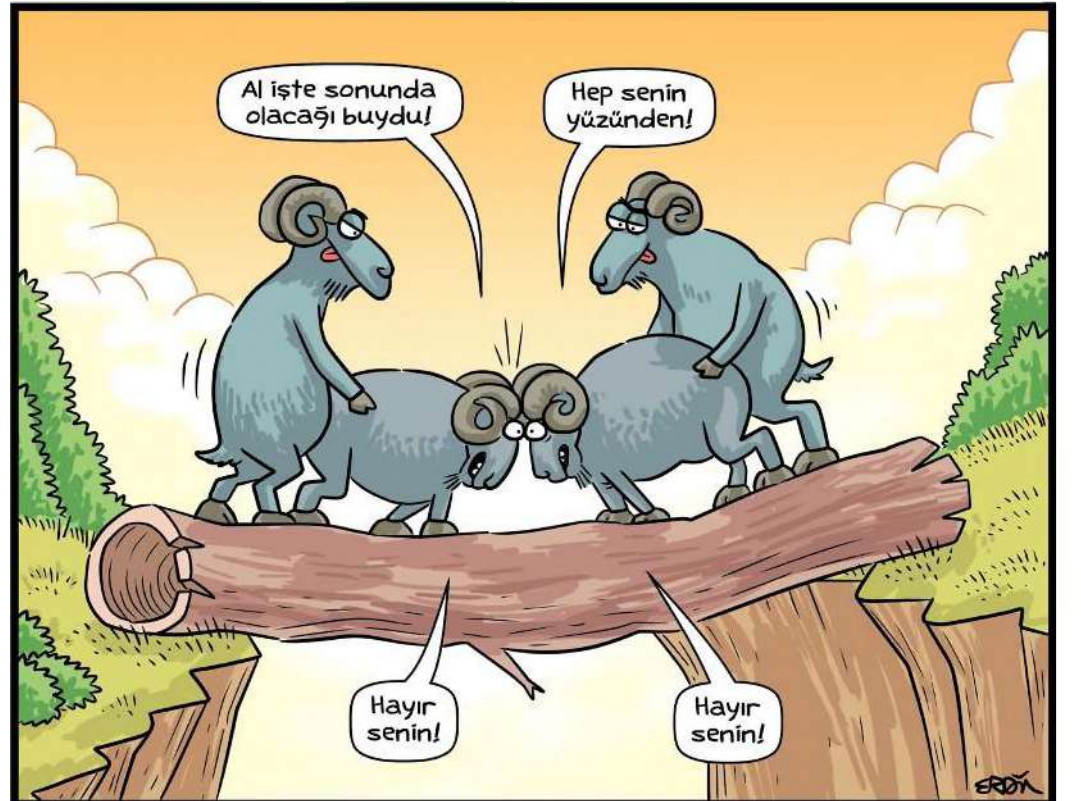

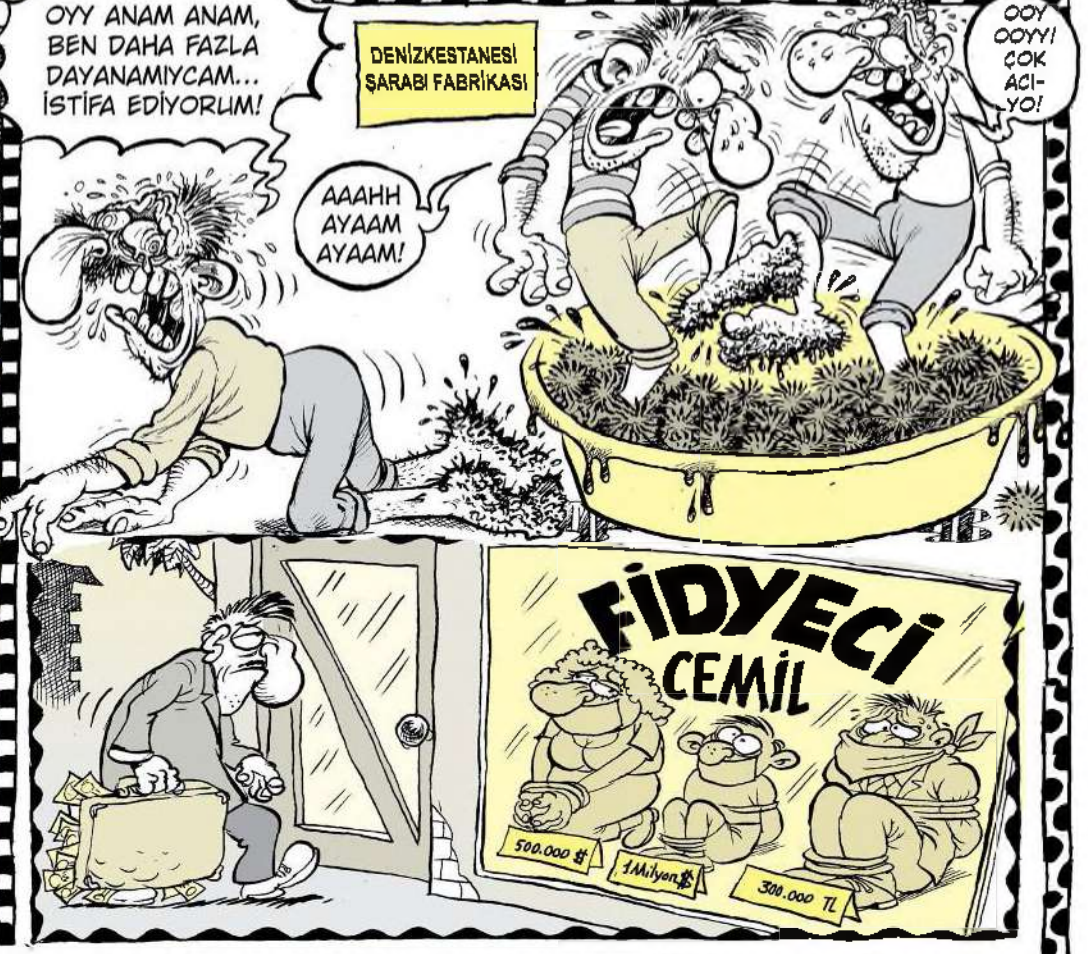

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

SEVDİĞİM ŞEYLER: Guns N' Roses

Aslında klavyenin başına oturduğumda niyetim "internet" üzerine yazmaktı ama yazarken müzik açayım dedim, Guns N' roses çalmaya başlayınca dedim ki Guns yazayım. İşte gördüğümüz üzere, gayet programlı ve büyük bir ciddiyetle hazırladığım bir köşem var. Kendimle ne kadar gurur duysam az. Öte yandan Guns yazısı yazmaya başladım ama bir köşelik malzeme bulabilecek miyim yazacak insanın hiç bilmeyorum. Çoheyecanlı! İşimin sanırım en çok bu sürprizli ve gayri ciddi (gevşek desek daha doğru olur) tarafını seviyorum...

Müzik dinleyiciliğine metalcilikle başlayan bir insanım. Anthrax'le mevzuya nasıl girdiğimi daha önce anlatmıştım. Akabinde Metallica (Black öncesi albümler) Megadeth, Pantera, Overkill, Slayer, Sepultura falan derken aylama müzik dinlemekten başım şişince "Dur lan biraz da manitaları etkileyecek bi şeyler dinleyeyim..." diyerekten başladığım araştırmalarım neticesinde kendileriyle tanıştım. 90'ların henüz başıydı (1990), kızların Guns dinlediğini keşfettiğimde. Ben de hemen tam bir kişiliksiz yavşak gibi, tanıştığım kızlar "Ne dinliyorsun?" diye sorduklarında "Guns yeaa..." demeye başladım. Don't Cry şarkısını bir kızla "bizim şarkımız" olarak belirlememiz de tam olarak aynı dönemlere denk gelir. (Ertesi hafta başka bir herifle onun şarkısı oldu.) Evet, tam bir ameleym abi yapacak bi şey yok... (Gerçi o zaman öyleydi lan şimdi şarkı belirlemiyorum.)

Axl kardeşimizin kareli oduncu gömleğini şortunun arkasından götüne bağlaması ise bir dönem gerçekten hayatımı kurtardı diyebilirim. Doğuştan koca kıçlı bir kişi olduğum için bu kıça gömlek bağlama hareketi baya bi dönem kıçımı kurtardı. O dönem bu moda akımına kapılan erkeklerin büyük kısmı, kızları etkilemek için gömlekleri kıça bağlıyordu. «Ulan mal! Adam Axl Rose olduğu için kızlar kendisine aşık oluyo, götüne gömlek bağladığı için değil!» diyen bir büyüğümüz olmadığı için de bir nesil adam bir dönem "Ola ki..." diyerek götte gömlekle gezdik. Gerçi kızlar da kazak bağlıyordu ama olsun bizim durumumuz daha fenaydı bence...

Zaten bu "Metalci rock'çı adamlar ne giyerse ben de aynından giymeliyim çünkü metalcilik bunu gerektirir!" zihniyeti yüzünden dört beden ufak streç kotlar mı giymedik, şort altına sarı ketirpılır botlar mı giyilmedi? Bilekli spor ayakkabılar alınıp (Kes) doğal olarak alındığı saniye çok yeni görüldüğü için hemen taşla toprağa sürtmek suretiyle az mı eskitildi? Akabinde babalardan yenen zopa ve küfürler mahalleleri az mı inletmedi? Ulan Bodrum'da, Ağustos sıcaklığında Kurt Cobain giyiyor diye yün hırkayla gezen adamlar gördü bu gözler. 1000 derece sıcakta, leş gibi ter içinde dolaşıp sonra "Neden kızlar benimle ilgilenmiyor?" diye az mı sorguladık? Neyse ki IQ'lar kızlara göre düşük olduğu için hayal kırıklıklarımız da daha az oluyordu o dönem.

Ulan yazıya Guns N' Roses yazacaz diye girdik nerelere geldik. Şu anda da Patience çalıyo. Negzel şarkıymış lan valla brava! Başarılı olduktan sonra para, ün, şöhret ve manita fazlalığından dolayı kavga edip grup dağıtmak bir rock/metal geleneği olduğundan bu kardeşler de dağılmışlardı biliyorsunuz. Tabii ki dağılma akabinde şapa oturunca "Yeniden birleşelim yeaaa..." fırsatını bulabilen her grup gibi şimdilerde tekrar birleştiler. Konserlere falan da başladılar ama ben bu metalci rock'çı götöklere pek güvenmem. İki hafta sonra skimsonik bi mevzudan yine kavga edip ayrılırlar. Ha ayrılmaz bi de şahane bir albüm patlatırlarsa açar telefon tebrik ederim, gümüş kayık tabağa yeniden birleşme çikolatamı yaptırır evlerine gönderirim. Akabinde götüme kareli gömleği bağladığım gibi de konserlerine giderim. Yaparım bunu... 🐾

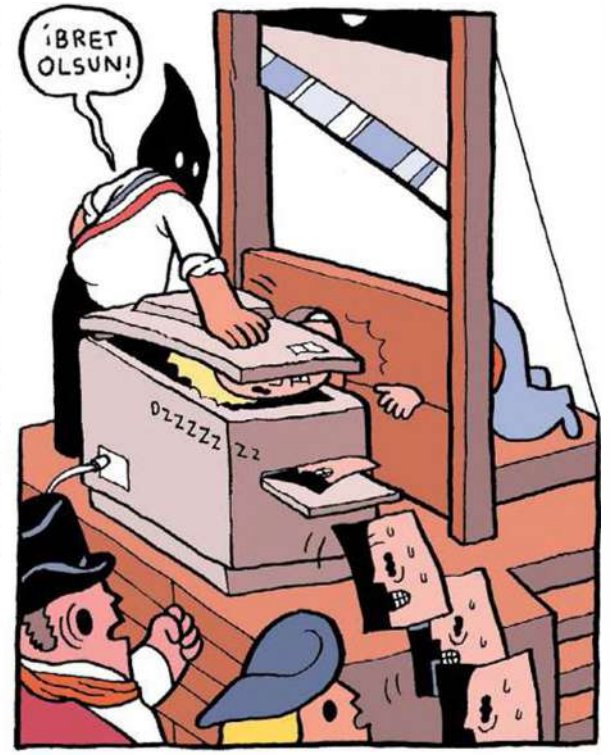
SÜPER PENGUEN ÇOCUK MİZAH DERGİSİ

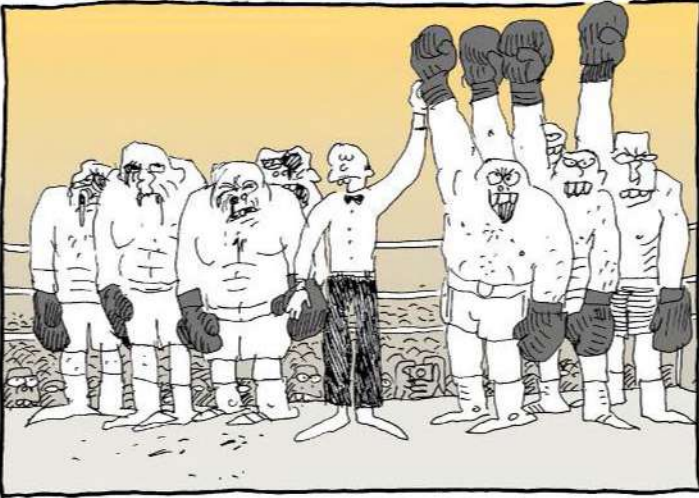
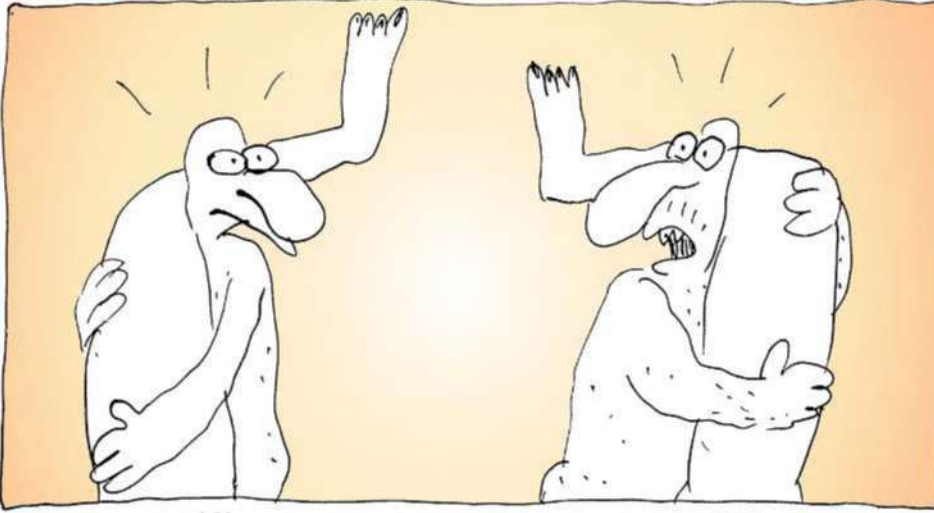
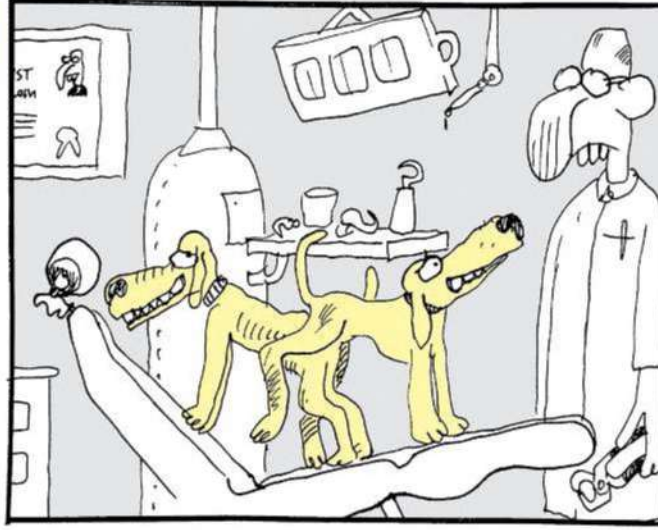
ÇÜNKÜ ONLARIN DA
MİZAHA İHTİYACI VAR!

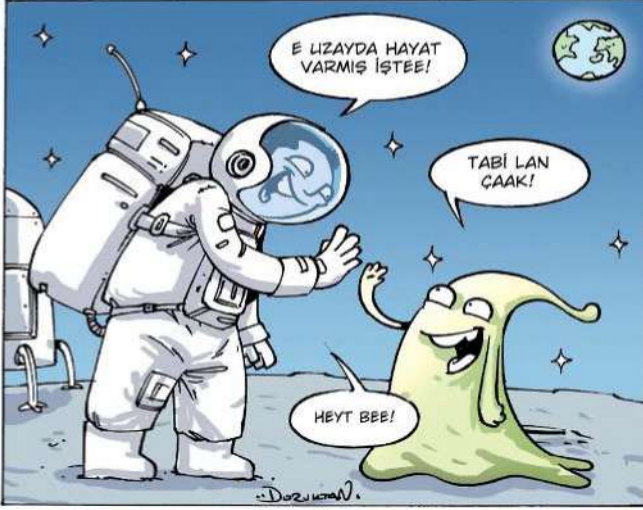
BOBO

DORUKTAN TURAN

TIRTSTAR

Soner Günday

MATADORUN AŞKI

ben
eflek
cenifir
enistin
con
gudmin

Ben Afflek iki yıldan beridir konuştuğu, zaman zaman erotizm yaptığı nefis bi' karşı cins olan **Cenifir Enistin**'la evlilik aşamasına gelmiştir. Film, genç çiftin *Elkodrobez Düğün Sarayı*'nda yaptıkları düğündeki coşmalı halay sahnesiyle başlar.

Ben Afflek bi' oto galerisinde çalışmaktadır, kazancı fena değildir ama uzun zamandır daha fazla kazanabileceği bi' iş düşünmektedir. Günlerden bir gün "Boğa güreşçisi mi olsam acaba?" diye düşünür ve eşi **Cenifir** "Bunda s.ke sürülecek akıl yok, bu yaştan sonra boğa güreşi mi olur m.na koyım" diye düşünür ama tartışma çıkar da erotik ortam sallantıya girer diye "Çok iyi fikir aşkım, seni o sırmalı matador giysiler içinde görünce sevinçten g.tüm tavana vurabilir." der. **Ben Afflek** çok sevinir, ertesi gün gider **Con Gudmin**'in *Dalmazlar Oleycilik ve Matadorculuk A.Ş.* firmasına iş başvurusunda bulunur.

Ben Afflek matadorculuk ortamını görünce inceden bi' tırsar, ardı cosıf cosıf (yusuf yusuf) eder ama yığıltıje bok süremez ve iş başvurusunda bulunarak işe alınır. **Con Gudmin**, **Ben Afflek**'le antrenmanlara başlar... "Peterin nasıl tutulur, boğa üstüne doğru geldiğinde kenara nasıl kaçılmak lazım, kaçılırken "Oleeyy!" diye nasıl bağırarak lazım vs. gibi matadorluğun temel kurallarını anlatır. Ama **Ben Afflek** biraz hanzo pilastik model bi insandır ve **Con Gudmin**'in dediklerini pek iyi yapamasa da bi öz güven patlaması yaşar ve boğayla antremana çıkmak ister.

Devamı arkada...

BARIŞ SÖNMEZ

Yaşadığı öz güven patlaması **Ben Eflək**'in g.tünde patlamıştır. **Ben Eflək**'i boğanın elinden zor alırlar, hemen bi taksiye atıp dikdş attırmaya götürürler, sonra da eve getiriler. **Cenifir Enistın**, sevgili eşinin ardının halini görünce gülmesi gelir...

Ben Eflək olan bitenden **Con Gudmın**'ı sorumlu tutar "Ulan insan bi uyarır ikaz eder, boğayla güleşmek için daha hazır değilsin diye...daly.rak oğlu daly.rak!" der. Bi' süre sakinleşir, sanra dikiş yerleri acımaya başlayınca yine kalayı basar **Con Gudmın**'a "Oy oyy oyy çok acıyo..! Oymağını s.ttiğimin sipsisi, senin gibi antrenör olmaz olsun!" **Cenifir Enistın** evi bizzat kendisi **Feng Şui**'ye göre dekore etmiştir, **Ben Eflək**'e "Küfür etme, küfredince negatif enerji çıkıyo, evin **Feng Şui**'sini bozar..." der.

ZORUM
VAR ZORUM,
KEYFİMDEN Mİ
BAĞIRIP ÇAĞIRIYOM,
DÜŞÜNDÜKÇE
CİNLERİM TEPEME
ÇIKIYO...

Cenifir Enistın "Onu bunu bilmem, **Feng Şui** ayarlarını yapana kadar canım çıktı, bozdurmam bu pozitif ortamı!" der. **Ben Eflək** "Ya benden daha mı kıymetli bu mına koduğumun **Feng Şui**'si!" diye bağırır ve ekler "Ulan eve ekmek getirecem diye arenada karpuzu yardırmışım, sen elin **Feng Şui**'sinin peşindesin, z.kerim böyle işi!" **Cenifir Enistın**, **Ben Eflək**'in bu kaba konuşmalarından çok tiskindir ve evi hışımla terk eder. Fakat sonra yolda pişman olur ve sanki markete kornfleks almaya gitmiş kisfesine bürünür...

Cenifir Enistın kornfleks kalmamış da başka bi bakkala daha gitmiş kisfesine bürünerek yarım saat sonra eve geri gelir, barışırlar. Ertesi gün **Ben Eflək** pansuman yaptırmak için dispensere gitmek için evden çıkar, fakat o gün boğa festivali vardır, **Ben Eflək** boğalarla muhattap olmaz, g.tü sağlama alırken film biter.

FEYZİ ÖZSAHİN

SÜPER PENGUEN'İN KAÇIRDIĞIN SAYILARINA ULAŞMAK İSTERSEN
www.superpenguin.shop

KÜL KUMARI

Ben kötürümdüm ama babamın yalanları güzeldi. Tekerlekli sandalyede büyüdüm. Tam büyümedim işte, olabildiğince. Ya da babam gibi söylemem gerekirse, "Büyümek ne ki, göz yanılması?"

Babamın yalanları güzeldi ve her yalan için bir yemin yaratırdı. Tekerlekli sandalyemin paslanan jantlarını sıfır zımparayla temizleyip yağladıktan sonra, bahar akşamları Karyağdı bayırındaki uğursuz gölgelere bakar, bir sigara içerdi. Sahte masalların ustasıydı babam. Kimse onun gibi jant temizleyemez, ayaküstü uydurulmuş masallar söyleyemez, benim kötürümlüğümün önemsiz bir göz yanılması olduğunu iddia edemezdi. Pimapen kapının aralığından servilere ve cellat mezarlarının şekilsiz taşlarına bakarak sigarasından ilk nefesi çekerti.

"Sultan fenaydı, pek fena..." diye başlardı anlatmaya. Altı yıl önce, henüz çocuk olduğum için, birer peri olan Sultan ve Hayat hanımların hikâyesi de benimle büyüdü. Onlar birer afet-i can, ruh avcısı şuh dilbere dönüşür, ben erkek olmanın çorak bahçesinde sürerdim sandalyemi. Kadınları babamın hırıltılı sesinde koklardım. Uzaktan gelen kurbağa vıraklamaları, babamın benimle birlikte büyüyen yalanlarına dolanırdı. Ay ışığının altında yüzündeki çizgilerin huzurla gevşediğini görürdüm.

"Âdemoğullarının ve Havva kızlarının ayağa dikelişinden sonraki tarihler boyunca..." diye anlatırdı. Evet, öyle "dikeliş" derdi. Kelimeleri hep yanlış söylerdi ama yine de ne dediği anlaşılırdı. Onun yalanları gibi, yanlışları da güzeldi. "...Evet, tarihler boyunca hiçbir kimse yoktu ki Sultan Hanım gibi sesler çıkara. Ustura gibi, mih gibi sesi vardı. Evet, Sultan'ın sesi insanı deşerdi evlat. Yakardı... Hele ki âşıkсан, ıstıraptan kıvranırdın. Değilsen de eşyasız bir oda misali bağrında yankılanırdı kahpenin sesi. Bâd-ı sabâda sürüklenen cilveli bir kuşun isyankâr nağmesiyle öterdi dilber. Ateşlerde yüzen âşığın o son nefesindeki kırık 'ah' kadar dertli öterdi dilber.

Yalanın bir kıymeti var ki yeri göğü yaratan onu da şey etmiş. Yoksa Allah'ımız bilmiyor muydu yalansız bir hayat yaratmayı? Hâşâ!..

Ah, evlat, Sultan'ın sesi yaralı bir kalbin sinende atmasıydı, seni yaktıkça arzuladığın bir hayalin dürtmesi idi... Ateş var mı?" derdi babam. Artık, çocukluğumdaki gibi onun sigaralarını yakmaktan zevk almıyordum. Hatta hiç sevmiyordum bunu yapmayı ama yine de alışkanlık işte... Onun yalanları kadar benim gözlerimdeki heyecan da sahteydi... Biz birbirimizi kandırmak için dünyaya

gelmiş iki candık. Bunu çok iyi biliyorum artık. Uzaktan bir ateşböceğinin şarkısı yayılıyordu sahipsiz geceye. Şarkı, cellat mezarlarının taşlarının arasından süzülerek Haliç semalarında solup gidiyordu.

"Ama yanlış olmasın ha, rakibesi Hayat Hanım da Sultan Hanım'dan geri kalmazdı. Onun Kanlıca açıklarında okuduğunu biz Karaköy harabatlarında dinlerdik, yalanım varsa şerefsizin büyük evladıyım. Duydun değil mi yeminimi? Sevdin mi peki?" Babamın yalan söylerkenki sesi ve yüzündeki çizgilerdeki kıpırtılar, onun yalanları kadar güzel olurdu. Bazen yemin icat edemez, "Lan evlat inan işte ya, yorma beni" derdi. "Öyle yemin mi olur lan baba ya?" derdim ben de.

"Hayat Hanım ile Sultan Hanım gibi şakiyan sanatkar ancak on bin senede bir inerti yeryüzüne. Sultan Hanım sahne aldığı vakit, pencereler

sonuna kadar açılmış kıl camlar tuzla buz olmasın. Ya! Hayat Hanım okuduğundaysa bütün şişeler çelik tencere gibi bir şeyin içine konurmuş. Hatta sonradan, o tenceremsi şeyin içine buz ataraktan rakıyı soğuk tutma raconu bile bu hadiseden mülhemdir. Gördün mü bak, beni dinlersen neler neler öğreniyorsun. Okula gitsen sana bunları öğretirler miydi sanki?"

Sigarasının yarısına geldiğinde ucu sararmış parmaklarına, cellat mezarlarına sonra da bana bakardı. Benim de sigarasına baktığıma emin oluncaya kadar masalına devam etmezdi.

"Bunların hiç karşı karşıya geldikleri vaki değildi, iyi mi? Hiç ama! Büyük hasetle, merakla öyle birbirlerini uzaktan dinlemişlermiş. Çaktırmadan, ilgilenmiyor gibi yaparaktan. Ses meselesi değil sade. Aynı adama âşık oldukları filan da söylenir, orasını bilemem. Bak bilmediğim şeyleri biliyor gibi göstermiyorum. Görüyorsun değil mi? Ben yalan söyleyeceksem bile, seni kötülüklerden sakınmak için yaparım bunu. Bana boşuna kızma, yalanın bir kıymeti var ki yeri göğü yaratan onu da şey etmiş. Yoksa Allah'ımız bilmiyor muydu yalansız bir hayat yaratmayı? Hâşâ!" Babam külüne, cellat mezarlarına sonra da bana bakardı yeniden. Çok

uzaklara, unutulmuş zamanlara bakar gibi yapardı. Çok güzel yapardı babam bunu. İzzet Günay'ın bir filminden öğrenmişti böyle bakmayı. Yıllar sonra anladım. O İzzet Günay'ı ne çok severdi. Saçı dökülünce kahretmişti. Çünkü babamın İzzet Günay'a benzeyen tek şeyi saçıydı. Bir de unutulmuş zamanlara bakıyor gibi yapması...

"Sultan ile Hayat hanımlar sadece bir sefer karşı karşıya gelmiş. Öyle... İkisi de aynı şarkıyı okumaya başlamış müzikholde. Güya bu şarkıyı okuyabilen kimse yokmuş beşeri tarihte. Hatta bestekârı Tamburi Teodosius Efendi bile yazdıktan sonra aklını oynatıp ortaldan kaybolmuş. 'Büyük günah işledim, şarkının bir yerlerine göklerdeki babamızın esirgeyen ve rahman sedası karıştı' diye bir de mektup bırakmış arkasında. Yastığının üzerinde bulmuşlar mektubu... Bir ruj lekesi varmış hatta kâğıdın dibinde. Öyle... İtalyanca yazmış her nedense. Neden acaba? İşe bak sen; şarkıya Allah'ın sesi karışmış! Vay be! Nasıl heyecanlı, değil mi? O lanetli şarkıyı söylemek için, farklı ses şeyisine sahip en az üç kadın lazım gelirmiş. Düşün artık bizim ses sanatkarı karılar nasıl bir işe bulaşmış. Onlar şarkıyı okumaya başladığında salon boşalmış, kalmakta ısrar eden üç kişinin de kalbi oracıkta patlamış. Vallahi! Sırıtmı lan pezevenğin evladı, yalan mı söyleyeceğim sana bu yaştan sonra? Yemin ettik ya! Karıların ikisi de şarkı bitince sahnenin birer ucuna yığılıp kalmış. Bağrı çatlamış gariplerin. Müzikholde şef garson Recai Abi vardı, Karagümrüklü. 'Agam, Sultan'ın dudağının kenarından kan akıyordu, Allah her türlü belamı versin' demişti. Rujuyla aynı renkmiş kan. Sonra bunları Şişli Eftal'e götürmüşler ki otopsi yapılsın filan hesabı. Ne olmuş bil bakalım?" Babam sigaranın sonuna gelirdi. Yalan masal ve sigaranın külü titriyor artık. Son bir fırt daha çekecek, son bir cümle daha söyleyecek. Ay, koyu bir bulutun arasına girecek ve dünya cellat mezarlarının uğursuz taşlarının rengiyle boyanacak. Babamın öleceğini biliyorum, bir kadeh bile onu öldürebilir, demişti doktor. Babamın öleceğini herkesten saklıyorum. Kendimden bile. Kim tekerlekli sandalyemin jantlarını temizler ki? Yalnız ne olurum ben? Yürüyememek ne kötü! Bir kez söyledim bunu ona. "Yürüyen ne olacak amina koyayım, ben elli sekiz senedir yürüyorum, bir nane yok? Yürümek dediğin bir göz yanılması" dedi.

Şimdi masalının sonunu söyleyecek, son fırt çekecek, külü düşürmezse demek ki eli titremiyor. Bir kadeh hak etmiş olacak. Ah, keşke o kül hep düşseydi. Düşen her kül bir hayat...

"Şişli Eftal'in başındaki baş doktor demiş: 'Buraya iki değil, bir kadın geldi, yanlışınız var. Sultan Hayat diye bir kadın...' Ortalık ayağa kalktı, gazeteler bile yazdı, o derece yani. Daha sen doğmamıştın. Çok mevzu oldu. Hadiseyi anlayamadık gitti."

Dün çok eski bir mecmua çıktı babamın valizinin dibinden. Yemin ederim. Meşhur ses sanatkarımız Sultan Hayat'ın fotoğrafı vardı kapağında. Neyin üzerine istersen yemin ederim. Hatta yeni yeminler bile yaratırım bakarsın. Ben babam gibi kül düşürmeme kumarı oynayamam. Güzel yalan da söyleyemem. Zaten jantlar paslandı, tekerlekler çöktü. Ben dalgın dalgın unutulmuş zamanların fotoğraflarına bakıyorum şimdi. Babam gibi... ☹

ORTAM
En telmaşa adam

sonmezkarakurt@gmail.com

YALMAZ DEĞİŞİMLERİ

Sönmez Karakurt

ORTAM GARDAS "FETİH" KAFİLESİYLE AMSTERDAM'DA "HELAL HOTEL" DEDİR. GEL GÖR Kİ ELEMANIMIZ Bİ PEMBE AYAKLA AYNI ODAYI PAYLAŞMAK DURUMUNDADIR.

BU NASI Bİ SÜKUT-U HAYALDİR?... OYSA TEK TABANCA Bİ OTEL ODASINDA OLAYDI... HİÇ GOCUN-MADAN, SAKINMAPAN DÜŞTA KUVETTE, GARSAPA HALIYA OLANIN HER NÜVESİNE NASI SAŞAR ATIRIRDI SEREFSİZ OFFE... TANRI ODA-NIN HALET-LERİNE ACIMIŞ...

AHA HELE Kİ BÖYLE EN İYİ YERİ KAPAS UZMANI, TAM BİR YURT, KOGUS, YATILI OKUL ELEMANI'YLE BASBASA İSEN... NE ARANE DERE ODA-YA ÇIKTIN DA KAPTIN GÜZEL YATAGI LA HARAMI?...

PEMBE ERKEĞ ATAGI KADAR İTİCİ Bİ GÖRÜNTÜ?

ODANIN KODOLUK FLAMALARI, TAZE YIKANMIŞ GORAP.

DEMİK DERGININ YAZIŞLARI MÜDÜRÜSÜN, AFİŞİ DE SEN YAPTIN HA... GELDI BİZİM FUBEYE DE GÖRDÜM AFİŞİ... "RANTAGEL HE SABİ"... GÜZEL SLOGANMIŞ HE HE...

HADI KARDES, SEN DE ABDES-TİNİ AL, ANCA YETİŞİRSİN NA-MAZA... HOCA-MIZ KILDIRA-CAK, YOKLAMA ALIR ONA GÖRE KARDES.

DURMADAN MUKAYESE EDİYO HANGİ YATAK DAHA GÜZEL DİYE.

MESUT BODRUM KATTA... BEN İNİYOM YER KAPMAYA.

VE ELEMANIMIZ DÜŞTÜĞÜ KUMPAS POZİSYONUN PANİĞİYLE KORAYIN KANKASI ORJİNİLİ, DOLAYLI DOST BERKİ ARAR.

OLUM NERDESİN LA SERREFSİZ, GELDİK NE ARIYODUN NE SORUYODUN DENYO SENİİ... YEKTEBİ Bİ ÇANKUŞ EDA-SIYLA GİRİYO MEVZUYA...

NASI KONUŞUYODUN AABI SEN ÖYLE SEREFSİZ "FELANDIYON. DU BAKALIM Bİ... NE POZİSYONDAYIM, DURUMUM NE BİLİYON MU?...

YAA, ALDIN MI FAYINI... DU BAKALIM DÜN BİR BUGÜN İKİ, DAHA HUKUKUN NE Kİ?...

VAAAY... TAMAM BERK KU-SURA BAKMA, ESEKLIK BENDE... SEN KEYFİNE BAK KARDES...

SİTEME BA SİTEME

HOPARLÖRÜ, AYARSIZ, İHTİRASLI İNSAN SESİNİN İNŞİYATİFİNE BIRAKMAMISLAR STANDART, DOĞAL, UH-REVI TİNİ... HEM DE ME LODİK...

TAKSİM'E CAMİ DİKMEK İSTETEN, BURAYA DA HAYDİ HAYDİ İSTER.

BURADA HER BİNA HAY DARPASA GARI...

AZ ÖTEDE RED LIGHT'IN AL İŞIKLARI PARIL-DARKENE, COFFEE SHOP'LARDA ENVAYI RA-YIHA TÜTERKENE ELEMANIN DA NASİBİNE MEKKE'DE DEĞİL AMSTERDAM'DA DÜŞEN SÜKUR NAMAZINDA BAKIN NELER GEÇİYOR KAFASINDAN...

HOCADAN PUAN ALICI GİRLAK NÂMELEİ...

EAAAMİİN...

EAAUUU

YILLAR ÖNCE ESKİ Bİ DOSTUNUN BEKAR EVİNE GİTİMİŞ, FEKAT O ESKİ DOST ELEMANI HİÇ SKLEMEDEN DİĞER DOSTLARIYLA YARENLIK ETMİŞTİ... FEKAT BİZİM DENYO İŞKİRLİ O İBİNEİN HANESİNDE DURMAYTA AYAK DİREMİŞ, HATTA GECEDE KALMIŞ, SON ANA; SABAH KÖRÜ SKTIROLUP GİDENE DEK DE O İBİNE DOSTTAN BÜTÜN BUNLARIN Bİ SAKA OLUĞUNU SÖYLEMESİ ÜMİDİNİ YİTİRMEDİ.

ÇÜNKİ BİLİR SOĞUNULAN DOST OLMANIN NE MENEM Bİ POZİSYON OLUĞUNU... O DA AZ SOĞUNADI POSTTAN-KANKADAN...

"NE ARA, NE DERE BU İPNE BENDEN SOĞUDU?" DİYO. KAL GELMİŞ NE KALKABİLİYÖ NE OTURABI-LİYO, PIC GİBİ KALMIŞ.

NASIL DA ACIYARAK BAKIYO...

GÖKHAN, MU-RAT, DİNGER... GELNİTE OLUM İĞERİ, SEDA-LAR ODA

YİNE İSMİ ZİKREDİL-MEDİ...

BERK'LE O TATSİZ DİYALOGU, BASİ-RETİNİN BAĞLANDIĞI, KENDİNE LA-NET EFTİĞİ O ONURSUZ CEHENNEM GEÇESİNİ ANIMSATIR İTİ Mİ; "AAH KAFAMI SKETİM, VAH KAFAMI SKETİM" NİDALARIYLA...

KIZLARA BAK YAHU, NE YAMAN BİSİKLET KULLANIYORLAR...

BURASI BÖYLE HOCAM, DİKKAT...

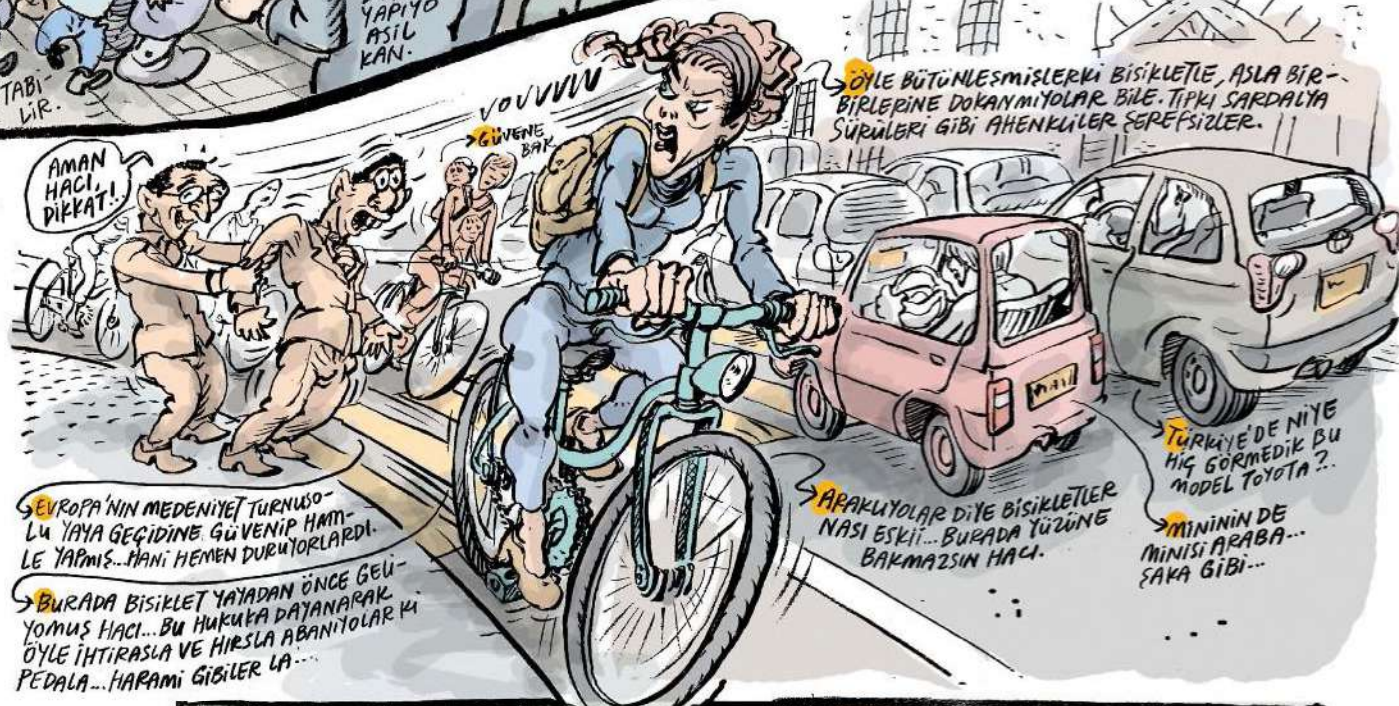
NAMAZ ERTESİ FETİH FINANS AMSTERDAM ŞUBESİNE VARİS...

ÖYLE YA DA BÖYLE ELE-MANIN AFİŞİ VAN GOGH'LARIN, REMBRANT-LARIN DİYARINDA TELMAŞA-LIK BAY-RAĞI GİBİ ASILAN-TIR HER Bİ YE-RE...

ranta MEŞA
Şehrin rantından siz nasibinizi alın ki, yarın bi evlatlarınız sizden "akın nerdeydi" diye hesap sormasın

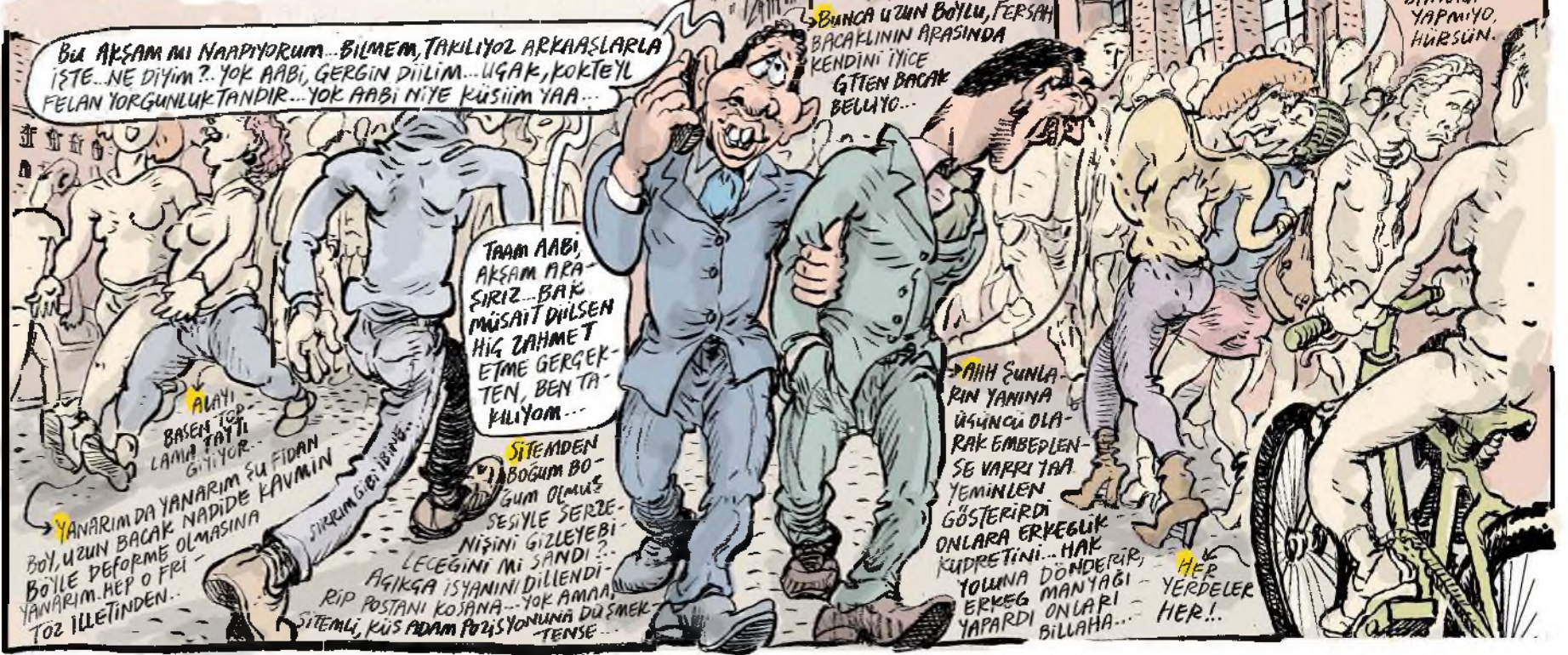
KİTAP'A "KİTAB", ŞÜPHE'YE "ŞÜBHE" DİYEMEZSEN O ELER ASLA BÖYLE EN-TERESAN FÖRMLAR ALMAZ.

BIRAK BUISLERİ, SEN ALEMİLERDEN HABER VER...

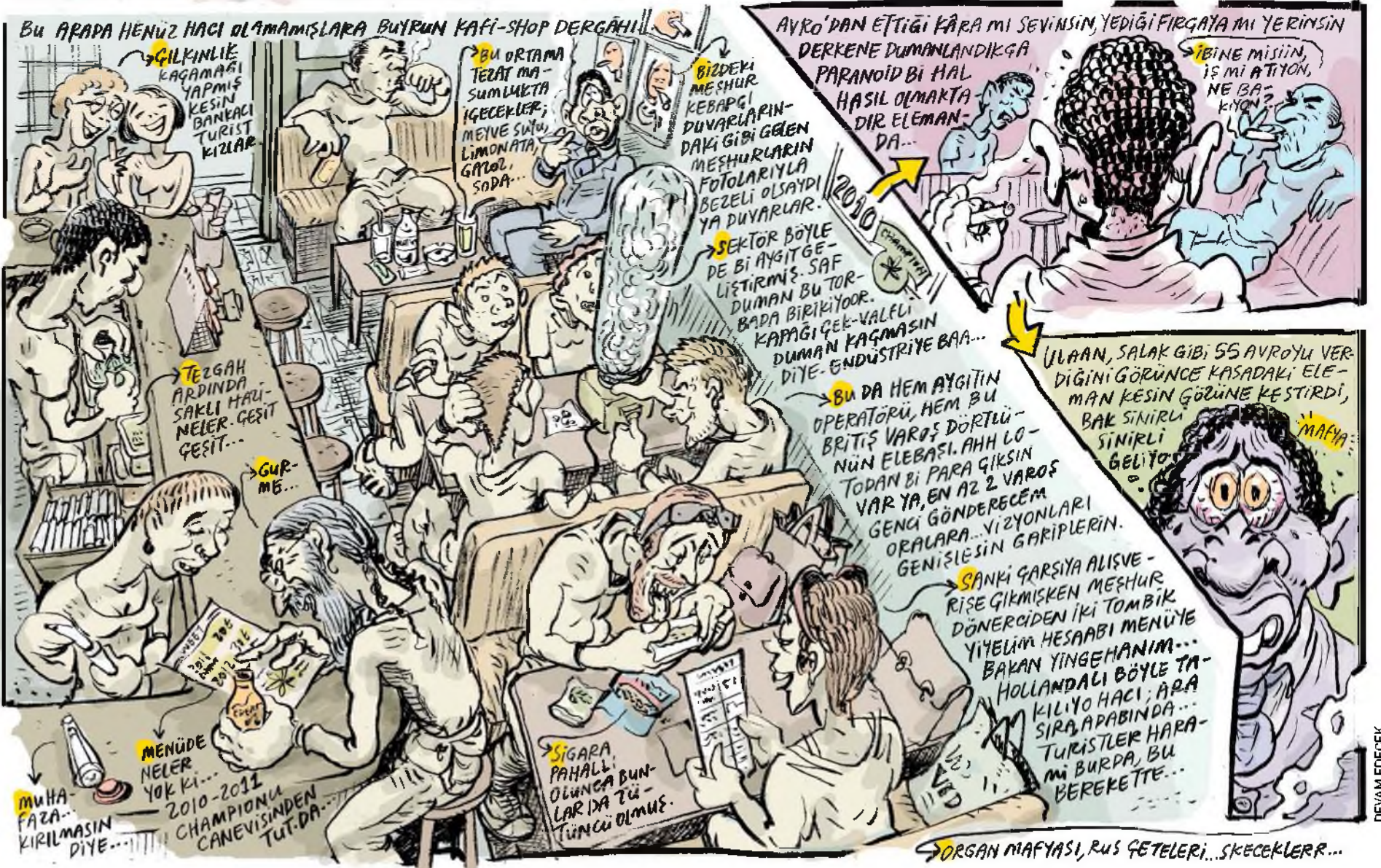
BAKALIM BERK NİYE ARADI?.

ELEMANIMIZ OTEL ODASI ARKADAŞI "PEMBE AYAKLAR" İLE FETİH FINANS ŞUBESİ AĞILISINDAN UZAMIS, AMSTERDAM SOKAKLARINI ARŞINLAMAKTADIRLAR. CAN SIMİDİ GİBİ SARILDIĞI, NİHMANDAR BELLEDİĞİ ELEMANA TAM KANI İSİNMIŞKENE, KORAY'IN AMSTERDAM'DA YAŞAYAN KANKASI, DOLAYLI DOST BERK, EVVELEN ORTAM'A YAPTIĞI SOĞUĞA VE TERSOYA MÜTEAKİBEN ORTAM'I ARAMISTIR.

RAHIP TERSOYA BENZİYO HA?

ORTAM, OTEL ODASI ARKADASIYLA KADER BİRLİĞİ ETMİŞ AMSTERDAM SOKAKLARINI ARŞINLARKEN BERK AKSAM BULUFALIM DIYE ARAYINCA, BİZİM KANSIZ, YORGUNUM AYAGIYLA BI KAFI SHOP'A DALARAK ODA BÜZÜKDAŞINI ANINDA SATMIŞTIR...İYİ DE BE DEYYÜZ, O TOPAL İNGİLİZCENLE NE SKİME GÜVENDİN DE KAFI-SHOP'A DALDIN?..

BİR BAŞKOMSER
NEVZAT MACERASI

KÖREBE

“Gerçek olamayacak kadar mükemmel...”

Ayber, dört kadın sivil polisin arasında ayakta duruyordu. Evet, Ali, Suriyeli çifti getirmişti sonunda. Kocasını başka bir odaya gönderip aynalı odaya almıştı Ayber'i. Sirke Kamil'in yanılma ihtimalini de düşünerek, Suriyeli kadını tek başına göstermek istemedim ona. İyi de yapmışım. Kamil tek tek inceledi beş kadını, ama en az Ayber'in önünde vakit geçirdi. Bir anlık bile kuşku duymamıştı. Hayal kırıklığı içinde izliyordum bu çirkin suratlı adamın davranışını. Ayber'i teşhis edeceğinden o kadar emindim ki, Suriyeli kadına şöyle bir bakıp öteki şüphelilere geçince umutsuzluğa kapılmışım. Sonunda bu karşılaşmadan bir sonuç çıkaramayan Kamil de manasız bakışlarını bana çevirmişti.

“Yok Başkomserim, bizim kulübe gelen kadın bunların arasında yok.”

Kendinden son derece emindi.

“Yanılıyor olmayasın, iyice baktın mı?”

Kadınlara şöyle bir göz attıktan sonra, iri başını, bir çocuk masumiyetiyle salladı.

“Baktım tabii, içeridekilerin hiçbirisi rahmetli doktorla tartışan kadın değil.”

Yine de ısrar ettim.

“Şu esmer olan, üçüncü sıradaki...”

“İri, siyah gözlü olan mı?”

İkinci Hayat Kliniği, fazla düzgün; gerçek olamayacak kadar mükemmel bir yerdi. Orada kesinlikle bir tezgah dönüyor olmalıydı...

“Evet, o kadın değil miydi?”

“Değildi Başkomserim, bizim kulübe gelen kadın yeşil gözlüydü, daha açık tenliydi. Hatta bizim kulüpte tartışma bile çıkmıştı, yeşil gözlü Arap kadını mı olurmuş gibilerinden...”

Bu kadarı yeterliydi, demek Ayber'in küçük oğlu Bercis'i ameliyat eden doktor Recai değildi. İtiraf etmeliyim ki canım sıkılmıştı. Çünkü sadece Bercis'in ölümüne neden olanları değil, elimizdeki

karmaşık cinayetler dosyasının çözümünü de bu ihtimale bağlamıştım. Yeniden başa mı dönüyorduk şimdi? Suratımın asıldığını fark eden Janti Cemal, “İşler sarpa mı sardı?” diye sordu.

Bu konuyu onunla tartışmak istemiyordum.

“Hayır” dedim kalender bir gülümsemeyle.

“Önemli bir meseleyi halletmiş olduk.

Geldiğiniz için çok teşekkür ederim, çok sağ olun.”

Yeraltı aleminden bu iki hatırlı dostu uğurladıktan sonra Ali'nin yanına uğradım. Düşünceli bir halde pencereden dışarıyı seyrediyordu.

“Ne yapıyorsun Ali?”

Sesimi duyunca geri döndü.

“Hiç Başkomserim, savcılığa götürülen Ayber'le kocasını izliyorum.”

Bakışları yeniden pencereye kaymıştı. Yanına yaklaştım, yüzüne bakmadan konuşmayı sürdürdüm.

“Kadın bana beddua etti.”

Artık ben de Ayber'le Dahhak'ı görüyordum; karı koca yıkılmış bir halde polis aracına biniyorlardı.

“Niye beddua etti sana?”

“Bilmiyorum, kötü bir şey de söylemedim halbuki. Sadece, ‘Savcılığa gideceksiniz’ dedim. Kara gözlerini yüzüme dikerek, ‘Allah bizim yaşadığımız felaketin bin katını sana versin’ dedi. Galiba onları savcılığa benim gönderdiğimi zannediyor.”

Suriyeli çiftin bindiği araç hareket ederken Ali bana döndü.

“Gerçi o işi de zevkle yapardım. Kendi çocuklarını ölüme yollayan insanlara acıyacak kadar vicdansız değilim.”

Bu mesele çok su götürürdü ama kafa yormamız gereken daha önemli meseleler vardı.

“Neyse Alicim, biz dosyamıza bakalım.

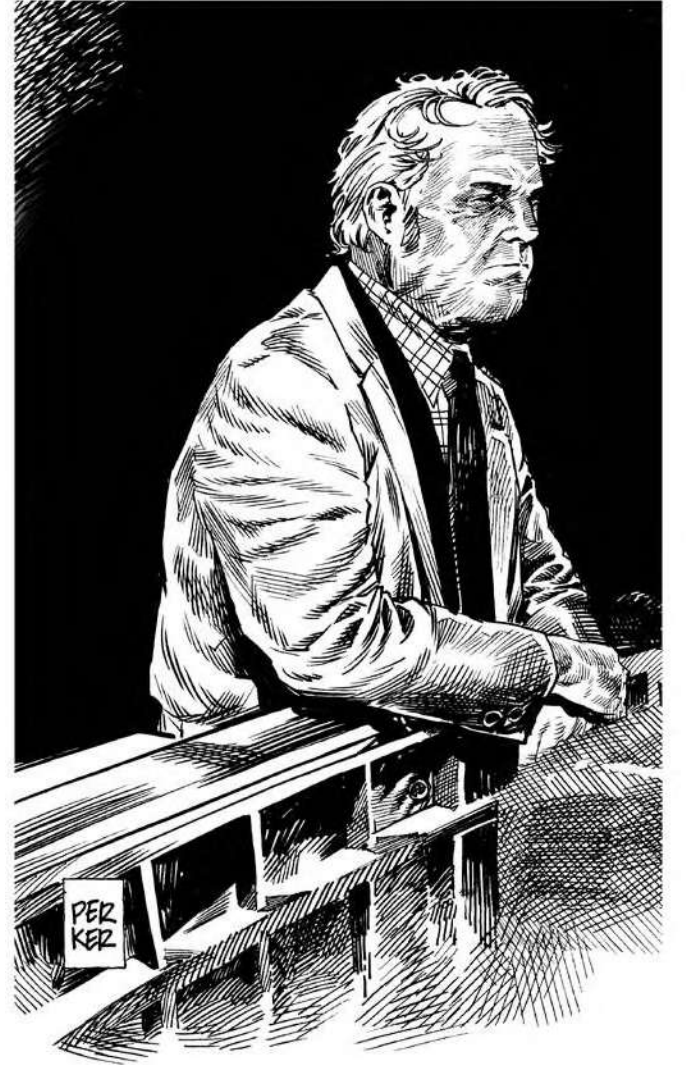
Ne oldu şu kamera kayıtları? Kayıtlar

niye silinmiş? Tunç denen güvenlik görevlisiyle konuştun mu?”

“Konuştum, Tunç'un suçu yok, bir ay geçince tüm kayıtlar siliniyormuş.”

Bugün hiç de iç açıcı haberler almıyordum.

“Recai Çetinel'in de Suriyeli çocuğun ölümüyle bağlantısı yokmuş” diye söylendim. “Başka bir ihtimal üzerinde çalışmamız gerekiyor...”

İnatçı bir anlam belirdi yardımcımın gözlerinde.

“Belki Bercis'le yok ama başka bir çocukla olabilir. Sirke Kamil'in kulübüne gelen kadını göz ardı edemeyiz. Bu işin peşini bırakmamalıyız Başkomserim. Doktor Recai'nin çalıştığı şu İkinci Hayat Kliniği'ni bir daha yoklayalım derim. Orada bir tezgah dönüyor olabilir.”

Tümüyle aynı fikirdeydim, yine de hem kendimin hem de yardımcımın düşüncesinin doğruluğundan emin olmak istedim.

“Niye Ali, niye İkinci Hayat Kliniği'ni yoklayalım? Kuşku uyandıran bir davranış mı gördün?”

“Aksine, çok düzgün bir yerdi. Gerçek olamayacak kadar mükemmel. Şu organları çalınan Suriyeli çocuk, kafamda bir ışık yaktı. Bizim cerrahın kumar tutkusunu biliyoruz, ama birden para sorunları hallolmuş...” Uygun sözcüğü bulamadı, eliyle saçlarını karıştırarak az önce söylediği cümleyi tekrarlardı. “Ne bileyim Başkomserim, orada bir tezgah dönüyor olmalı...”

İkinci Hayat Kliniği'ne uğradığımızda vakıf başkanı Reyhan Hanım'ı bulamadık, Gökçe adında bir doktorun yanına çıkarıldık. Odasında ayakta karşıladı genç doktor bizi. Güzel yüzünde, iki polisin ziyaretlerine gelmesinin şaşkınlığı okunuyordu. Buyrun, oturun filan demeden, “Size nasıl yardımcı olabilirim?” diye sordu. Hayır, kaba değildi, sadece telaşa kapılmıştı biraz.

“Recai Çetinel...” dedim anlayışlı bir ifade takınarak. “Merhum çalışma arkadaşınız hakkında konuşmak istiyorduk.”

Ela gözlerinden derin bir üzüntü geçti.

“Ah, tabii. Çok üzülüm Recai'ye. Gerçek bir şok... İyi bir insandı, çok iyi... Kimseye bir zararı yoktu. Nasıl olmuş hâlâ anlayamıyorum.” Nihayet ayakta dikildiğimizi fark etti. “Ah, özür dilerim. Telaştan size yer göstermeyi unuttum.” Masasının önündeki bej koltukları gösterdi. “Buyrun, lütfen şöyle oturun.”

Biz gösterdiği koltuklara yerleşirken nazikçe sordu.

"Ne içersiniz?"

"Sağ olun" dedim. "Böyle iyiyiz, siz Recai Bey'i anlatın bize. İyi bir insan olduğunu söylediniz ama kumar tutkusu varmış. Bazı insanlara borçlanmış..."

Kaşları çatıldı, bakışları derinleşti.

"Evet, ne yazık ki öyle. Bir türlü kurtulamıyordu bu kumar illetinden..."

Laf yerine gelmişti, Ali bu fırsatı kaçırmadı.

"Bu mesele üzerine konuştunuz mu?"

Gökçe'nin bakışları kapıya kaydı, sanki birileri bizi dinliyormuşçasına tedirgin olmuştu.

"Söylediklerimiz aramızda kalacak Gökçe Hanım" diyerek rahatlatmaya çalıştım. "Bize güvenebilirsiniz."

"Recai'yle okuldan tanışırız, Cerrahpaşa'dan. Burada çalışmasına da ben ön ayak oldum. İşe ihtiyacı vardı. Bana yalan söyledi, 'Kumarı bıraktım' dedi; bırakmamış. Üniversite yıllarından beri vardır bu kumar meselesi. Ailesinin bütün varlığını yedi bitirdi."

"Ama son dönemde para sorunu kalmamış" diye hatırlattı yardımcım.

"Evet, öyle görünüyordu. Ek bir gelir bulmuş olmalı." Merakla baktığımızı görünce açıklamaya çalıştı. "Buradan iyi bir maaş alıyordu, ama ona yeteceğini zannetmem. Başka bir yerde daha çalışıyordu. Neresi olduğunu bilmiyorum, ama işe yorgun geliyordu. Yorgun ve mutsuz..."

"Niye mutsuzdu?"

Usulca başını salladı Gökçe.

"Bilmiyorum, ne iş yaptığını da bilmiyorum. Sordum ama söylemedi."

Ali oturduğu koltukta öne eğilerek sordu:

"Niye söylemedi? Yaşa dışı birilerine mi bulaşmıştı?"

Gökçe'nin gözlerinde derin bir kaygı belirmişti.

"Yok, hayır, öyle diyemem ama sevmediği bir işi yaptığı belliydi. Çünkü her geçen gün mutsuzluğu daha da artıyordu."

"Ama para sorununu halletmişti" diye ekledim. "İstemediği bir işte çalışsa da çok para kazanıyordu."

Sessiz kalarak onayladı Gökçe.

"Peki, bu klinik nasıl bir yer?" diyerek aklımızı kurcalayan asıl konuya girdim. "Evet, buradan, İkinci Hayat Kliniği'nden bahsediyorum. Şu sevmediği ek işi, burada yapıyor olamaz mı?"

Şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı.

"Ne diyorsunuz siz, bu klinikte öyle şey olmaz! Reyhan Hanım'ı tanıdınız mı? İkinci Hayat Vakfı'nın başkanıdır. Dünyada ondan daha dürüst birini görmedim. Hayatını organ nakline ihtiyaç duyan çocuklara adamıştır. Hayatını ve tüm servetini... Hayır, yanlış düşünüyorsunuz. Recai, ölümüne sebep olacak pis bir işe bulaştıysa, onu bu kliniğin dışında aramalısınız."

Gökçe'yi sinirlendirmeyi başarmıştık ama konuşma bu raddeye gelmişken bırakamazdık.

"Biz de öyle düşünmüştük zaten" diyerek yatıştırdım onu. "Mizgin diye birini duydunuz mu? Belki Recai bahsetmiştir..."

Hiç duraksamadan yanıtladı.

"Evet, duydum. Birkaç kez bahsetmişti Recai."

"Hiç karşılaştınız mı bu adamla?"

"Hayır, bir keresinde Recai telefonla konuşmuştu yanımda. Sadece o kadar. Kumar oynadığı adamlardan biriydi galiba..."

"Zannetmiyorum" diye mırıldandım. "Şu kirliliği yaptığı adamlardan biri olabilir, hani ona para veren şu karanlık adamlardan biri..."

"Yoksa o mu öldürdü Recai'yi?"

"Bilmiyoruz" dedim ellerimi yana açarak. "Bilmiyoruz Gökçe Hanım, ama er ya da geç öğreneceğiz." ☹

SELÇUK ERDEM

PENGUEN
ÖZEL 37

KOMİKÜRO MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: ERDİL YAŞAROĞLU YAYIN KURULU: SELÇUK ERDEM, ERDİL YAŞAROĞLU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA GENEL MÜDÜR: SELÇUK ERDEM HALKLA İLİŞKİLER: UYUK YOL
ADRES: FULYA MAH. BÜYÜKDERE CAD. QUASAR KAPANI: 76 KAT: 13 DAİRE: 1302 ŞİŞLİ/İSTANBUL TEL: (0212) 293 92 77

Penguen'de yayımlanan tüm karikatürler, yazı, eseri ve karakterlerin yayını hakları saklıdır. Yayını ve içeriğini yazılı izni alınmaksızın hiçbir şekilde basılı ve görsel yayını ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

serkan altunigne

